

Като наука и практика социалната политика има своя история. Върху нейния обхват, принципи, функции, цели и задачи са дали отражение както икономическото развитие, така и настъпващите демографски процеси. Неравенствата в обществото и техните причини винаги са били обект на социално-политическа дейност. През различните епохи до наши дни неизменно стои въпросът за бедността и богатството, за тяхната справедливост и несправедливост, за границата на тяхната допустимост в обществото. Социалната политика се стреми да даде отговор на тези въпроси.

В лабиринта от дефиниции въпросът за произхода на социалната политика се съдържа основно във въпроса за дейността, свързана с подпомагането на нуждаещите се, за мястото на държавата и индивидите при провеждането на тази дейност и по чия инициатива е осъществявана. Ако приемем, че социалната политика в своето начално развитие не е приоритет нито само на държавата, нито само на частни сдружения на отделни социални групи, че възникването и развитието ѝ се свързват както с интересите на онеправданите групи от населението, така и на обществото, респективно държавата, следва да добавим, че като специфична практическа и научна дейност тя дълго време остава извън политиката. Затова е разглеждана като обществена политика, чието основно ядро винаги е било отношението между отделните социални групи по повод на техните интереси и в частност - условията им на живот. Ако проследим развитието на социалната политика, ще видим, че тя се преобразява и придобива качеството на политика, която въздейства за изменението на обществените отношения. В страните с утвърдена пазарна икономика и демократично устройство социалната политика играе ролята на силен преобразуващ фактор в икономическите и обществените отношения. В тези страни, дори в периоди на рецесия, инвестициите в области като наука, образование и преквалификация значително нарастват. Не по-малко значение има социалната политика за страните, осъществяващи преход от централно планирана и управлявана икономика към пазарно стопанство, в които преходът е съпътстван от възникването на остри социални проблеми: масова безработица, социално разслоение и обединяване на голяма част от населението. За отделния човек и за обществото като цяло резултатите от провежданата социална политика за преодоляване на тези проблеми е най-добрият атестат за добро управление.

Съвременната социална политика е дейност на държавата, изразяваща се в управление, контрол, синхронизация и хармонизация на човешките взаимоотношения и интереси, за да се постигне позитивно социално развитие, висок жизнен стандарт и хуманно отношение към онези членове на обществото, които са в неблагоприятно положение.